

Full diocesà

28 de juny del 2020

p4 – Jornada Sacerdotal i eucaristia de pregària per les víctimes del Covid-19

p6i7 – La parròquia necessita la teva col·laboració

Ajuda la teva parròquia!

Mantenir la parròquia, les seves instal·lacions, temples, rectoria, etc. requereix una administració adequada. Tenir presents les activitats pastorals (catequesi, grups, formació, lúdica, acolliment...) demana també una bona gestió dels recursos.

Així, doncs, les parròquies per a tirar endavant la seva tasca pastoral i mantenir les instal·lacions de manera adequada necessiten un suport econòmic que no pot provenir d'enlloc més que de la contribució econòmica dels fidels.

Sostenir econòmicament la vida pastoral de les parròquies, sufragar el manteniment, a vegades continu especialment en edificis antics, escalfar espais, fer-se càrrec de les despeses de serveis varis... demana la col·laboració constant dels fidels i d'aquells que volen donar suport a la tasca eclesial, siguin o no cristians.

Hi ha moltes tasques que es duen a terme des de les parròquies que requereixen les aportacions de molts per a tirar endavant projectes i possibilitats. Cal, doncs, que ens sentim urgits a col·laborar tant com puguem per ajudar la pròpia parròquia.

La parròquia sempre necessitarà el suport dels parroquians. Sempre serà una necessitat insubstituïble. Els parroquians seran tostemps el fonament econòmic de la parròquia. Si la comunitat cristiana té qui la sostingui, podrà fer-se càrrec de les despeses. Si ningú no s'hi fa, si ningú no respon a les seves demandes, difícilment tirarà endavant.

Ajuda la teva parròquia!

Ho pots fer fàcilment a través de:

bisbatsolsona.cat/fes-un-donatiu-a-junts-fem-parroquia/

«Si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle A

Lectura del segon llibre dels Reis

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Etic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.» El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezi, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezi li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezi la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill.»

(4,8-11.14-16a)

Salm responsorial

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

(Salm 88)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

(6,3-4.8-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en

poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»
(10,37-42)

«Tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa»

Déu, fonament de tot el que fem

Joan Mir Tubau, prev.

Quan s'està habituat a viure en un context on el benestar, l'oci, els diners, el consumisme, la diversió, l'afany de tenir, etc., són presentats com a mitjans preferencials per a assolir una vida feliç i on, per contra, es parla ben poc de solidaritat interhumana, no és estrany que certes paraules de Jesús desconcertin. Estimar-lo a ell més que al pare i la mare i els fills i les filles, prendre la creu i acompanyar-lo, perdre la vida per ell... són propostes que vénen a repèl. I, sovint, no sol agradar sentir un evangeli que demana de canviar l'escala de valors que ja es té per mà. Agrada més terrejar, practicar el famós *carpe diem*.

Però el cor de les persones és capaç de volar més enlaire, d'albirar horitzons més nobles, i val la pena d'explorar-los. Jesús no parla per a herois, sinó per a tothom. A tots se'ns pot demanar que siguem valents i que prenguem opcions arriscades, exigents, a contracorrent. Al cap i a la fi, si estimem Déu per damunt de tot, sabrem estimar també els pares, els fills, gosarem prendre la creu, donar la vida, perquè Déu serà el fonament i l'inspirador de tot el que fem.

En la segona part de l'evangeli, Jesús recorda als seus deixebles la cara amable de la missió. Hi haurà també satisfaccions: trobaran qui els acollirà. Encara que sigui amb gestos senzills, insignificants, com donar-los un vas d'aigua fresca. L'acolliment és un signe d'amor veritable, és la caritat en acte. Practicar-lo és acollir Déu mateix, «és la recompensa dels justos».

La imatge

Què podríem anteposar al seguiment de Jesús? La teoria és clara: pare o mare, fills o filles... ningú! Acompanyar-lo amb la creu serà decisiu per al deixeble, com Simó de Cirene, que portà la creu de Jesús fins al Calvari.

Qui perdi la vida per causa de Jesús, la retrobarà. Perquè de tot allò que haurà perdut en el seguiment en rebrà una recompensa, que no pot ser més que divina.

Simón el Cirineu (1700). Francisco Ruiz Gijón

Agenda

Lit. hores: Setmana I

29 dilluns

—Sant Pere i Sant Pau, apòstols
—Santa Beneïda
Ac 12,1-11/Salm 33/2Tm 4,6-8.17-18/Mt 16,13-19

30 dimarts

—Sant Marçal
Am 3,1-8; 4,11-12/Salm 5/
Mt 8,23-27

1 dimecres

—Sant Aaron
Comença juliol, consagrat a la Preciosíssima Sang de N.S.J.C.
Am 5,14-15.21-24/Salm 49/
Mt 8,28-34

2 dijous

—Sts. Procés i Martirià
—Sts. Bernardí Realino i Francesc de Régis
Am 7,10-17/Salm 18/Mt 9,1-8

3 divendres

—Sant Tomàs Apòstol
—Sant Lleó II
Ef 2,19-22/Salm 116/Jn 20,24-29

4 dissabte

—Santa Isabel de Portugal
—Sant Laureà
Am 9,11-15/Salm 84/Mt 9,14-17

5 diumenge XIV de durant l'any / Cicle A

—Sant Miquel dels Sants
Jornada de responsabilitat en el trànsit
Za 9,9-10/Salm 144/Rm 8,9.11-13/
Mt 11,25-30

Jornada Sacerdotal i eucaristia de pregària per les víctimes del Covid-19

Redacció / Foto: Lluís Closa

El dia 19 de juny va tenir lloc la Jornada Sacerdotal, que va consistir en una missa presidida pel bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, i concelebrada per una cinquantena de preveres del bisbat. També hi va haver la presència de religiosos, seminaristes, novicis i poble fidel. En aquesta eucaristia els preveres van renovar les promeses sacerdotals que no havien pogut renovar el Dilluns Sant. Es va pregar per dos sacerdots difunts que no pogueren tenir funeral durant el confinament: Mn. Antoni Comellas i Mn. Joan Bajona. I es va pregar molt especialment per totes les

víctimes de la pandèmia de la nostra diòcesi de Solsona. Alguns familiars de les víctimes van assistir a la cerimònia, la qual es va retransmetre pel canal Youtube del bisbat. En acabar, tots els assistents que van voler es dirigiren a la Sala dels Sants Màrtirs del Palau Episcopal per escoltar una interessant conferència sobre els vint-i-cinc anys del Concili Provincial Tarraconense, a càrrec de Mn. Jordi Orobitg, prevere diocesà que participà en l'esmentat concili. Per finalitzar la Jornada Sacerdotal, els assistents van compartir un dinar de germanor al Seminari.

Triduum en honor de sant Antoni, a Cervera

Al barri de Sant Francesc de Cervera cada any celebraven el triduum de sant Antoni de Pàdua. Enguany, per causa de la situació i per no poder-se guardar les distàncies de seguretat, el triduum va tenir lloc a l'església de Sant Antoni Abat de la mateixa ciutat.

Va acompanyar la celebració una còpia en petit de la imatge del sant provinent de cal Verdú del barri de Sant Francesc; la relíquia i el sagrari de sant Francesc també van ocupar un lloc a l'altar de l'església.

Sant Antoni va dir: «El gran perill del cristià és predicar i no practicar, creure, però no viure d'acord amb el que es creu.»

Demanem a sant Antoni que ens ajudi a no enganyar-nos.

Corpus a la parròquia de Tàrrrega

Josep Castellà / Foto: Josep M. Martí Carnicer

Els targarins visqueren amb gran solemnitat la tradicional festivitat de Corpus Christi, el migdia del diumenge dia 14 de juny, a l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba. Mn. Vilaseca presidí l'eucaristia destacant que «per damunt de tot hem d'estimar la santa missa, que ha de ser el centre de les nostres vides».

Acabada la missa es féu un acte d'adoració al Santíssim, amb la custòdia que sortí fins a la porta de la Plaça Major i allí es va fer la solemne benedicció de la ciutat. Després entrà a l'església l'Àliga de Tàrrrega i executà la tradicio-

nal dansa en senyal d'homenatge dels targarins al Senyor, acompanyada de la música dels Grallers de la Barra. Al final s'impartí la benedicció a la nombrosa feligresia assistent. En aquest Corpus del 2020 quedà suspesa la celebració de la processó pels carrers del centre de la ciutat, a causa del confinament per la pandèmia del Covid-19.

Com a pròleg de la festa eucarística, des del propassat dia 8 i fins al 13 de juny, es desenvolupà la Setmana de Corpus, amb l'Adoració al Santíssim, meditació sobre l'Eucaristia i vespres, seguits de la missa, presidida pel rector, Mn. Vilaseca.

Novetats al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona

El Museu Diocesà i Comarcal ha tornat a obrir les portes al públic amb totes les mesures per a ser un espai segur i saludable. Us expliquem les novetats que hi trobareu: –Activitats familiars «Travessa la línia i viu l'arqueologia!». Des dels Serveis Educatius del Museu hem preparat dues activitats familiars relacionades amb l'exposició «El Solsonià. Viure i morir al neolític mitjà», que podeu realitzar sempre que el museu estigui obert.

–Venda d'entrades en línia. Podeu comprar les entrades mitjançant la plataforma de gestió d'entrades anticipades del Patronat de Turisme del Solsonès.

–Servei de visites guiades cada dissabte a les 12 del migdia. Acompanyats pels tècnics del museu podreu fer una visita guiada per a conèixer tots els detalls de l'exposició permanent, des de la prehistòria fins a l'època moderna.

–«El Solsonià. Viure i morir al neolític mitjà». Viatgeu en el temps per conèixer els vostres avantpassats prehistòrics; una exposició que no us deixarà indiferents.

Més informació a www.bisbatsolsona.cat i www.museusolsona.cat

La parròquia necessita la teva col·laboració

Pere Oliva i March, prev.

Tal com diuen els bisbes de la Tarraconense en el Directori de la Parròquia (2001), «la parròquia s'ha d'entendre en referència a l'Església diocesana que és la unitat eclesial completa», tal com ho menciona el Dret Canònic, «una determinada comunitat de fidels constituïda d'una manera

estable en l'Església particular, la cura pastoral de la qual, sota l'autoritat del bisbe diocesà, és encomanada a un rector, com el seu pastor propi». Així, doncs, la parròquia és on habitualment la fe és anunciada, alimentada i formada; s'hi celebra el misteri de Crist i es practica la caritat.

La parròquia et necessita

Com a parroquians, fidels i cristians/es no podem restar indiferents a la crida que ens fa constantment l'Església a participar activament en la tasca pastoral, aportant els dons i carismes rebuts en bé de tots en àrees diverses.

- Potser donar un cop de mà en l'àmbit catequètic
- Essent col·laborador/a com a lector/a de la Paraula de Déu
- Ajudant en l'àmbit caritatiu (ajuda alimentària, reforç escolar, visita als malalts...)
- Acompanyant persones grans o ancianes
- Acompanyant infants, adolescents i joves
- Auxiliant en les celebracions (cant, monicions, serveis puntuals...)
- Ornamentació floral, neteja de l'església, dels espais parroquials,
- Assistent en l'economia, el despatx, feina d'arxiu...

–Fent-se càrrec de l'acolliment, evangelització en la vida de poble, barri..

–Oferir opinions i punts de vista al rector i al consell, de cara a la bona marxa de la comunitat cristiana

Com puc col·laborar econòmicament?

–El diumenge quan ve el moment de l'ofrena a la missa, realitzant la meua contribució monetària.

–Fent aportacions econòmiques en mà al mateix rector, en determinats moments de l'any.

–Domiciliant al propi compte corrent o llibreta, unes aportacions periòdiques segons les meves possibilitats.

–Mitjançant els nous portals digitals (explicats a la portada).

–El Govern ha augmentat les desgravacions a l'IRPF dels donatius que es fan a la teua Parròquia, amb unes deduccions de fins al 80 % per a imports inferiors als 150 €, i un 40 % a partir d'aquesta quantitat.

La Pel·lícula

Será tu tierra

Dirigida per Llorenç Soler

Espanya, 1966. Documental

Penjada fa uns dies al Youtube, és un interessant retrat sociològic d'una època. Fou un encàrrec del Patronato Municipal de la Vivienda que havia de lloar la política d'habitatge social de l'ajuntament, va ser projectada en sessió privada a l'alcalde Porcioles i no va ser acceptada, s'hi va afegir un nou final, més feliç i esperançador, però tot i això mai no es va presentar públicament i passà a ser coneguda com la «pel·lícula que nunca existió».

El documental mostra la Barcelona de 1965: una part de la ciutat és moderna, neta i activa, però una altra, més fosca i invisibilitzada, té bosses de pobresa i misèria com el barrii, les platges del Somorrostro i les barraques, etc. Després d'un repàs exhaustiu per l'altra Barcelona la pel·lícula acaba mostrant el desplegament de creació d'habitatge social.

Les funcions de la parròquia

És en la parròquia i des de la parròquia on l'Església duu a terme la seva funció evangelitzadora i missionera. I quins factors la configuren i defineixen les seves funcions?

Primer de tot, l'element territorial. Això fa que la parròquia s'encarni en la problemàtica concreta de les persones. I caldrà veure com s'articula en els nostres temps, amb penúria d'agents pastorals, la vida de les comunitats cristianes. Especialment quan un rector ho és de diverses parròquies, es fa necessària la col·laboració responsable dels laics en la marxa de la vida litúrgica, catequètica, caritativa i missionera.

Segon: la vinculació amb l'arxiprestat i la diòcesi. «Cap parròquia no és ni ha de sentir-se autosuficient.» La parròquia ha d'enriquir la vida arxiprestal i vinculada als organismes diocesans; ha de revertir tota la seva tasca evangelitzadora en bé la vida de la diòcesi.

Un cop ens fem càrrec d'aquesta articulació orgànica de la vida parroquial, entenem millor tot el que representa la seva tasca ingent en el marc que la defineix. Per això ens recorden els bisbes de Catalunya (2001): «el terme parròquia serveix per a designar realitats tan diverses com la petita parròquia rural i la d'una gran de ciutat», també apunta que «es donen diferents sensibilitats en funció de moltes circumstàncies, tant territorials com personals».

I en aquells moments, ja apunten els bisbes, noves formes de viure les relacions personals, fent-se càrrec de la mobilitat interdiocesana, l'anonimat i la necessitat d'acolliment que ha de caracteritzar tota parròquia, així com la voluntat de reunir totes les diversitats humanes amb una obertura que freni

tot allò que signifiqui tancament sobre si mateixa. Cal apuntar que en aquells moments no es tenia present la diversitat geogràfica ni les migracions, avui en dia tan significatives a la nostra diòcesi i en general a tot Catalunya.

Els Consells de la Parròquia

En aquest context que ens dibuixen avui en dia les parròquies, cal no oblidar el paper fonamental que hi juguen els organismes de corresponsabilitat: el Consell Pastoral Parroquial i el Consell per als Assumptes Econòmics.

El primer, que ha de ser estable, representatiu i consultiu; treballa pel bé de la parròquia. El rector el reuneix per assessorar-se, demanar parer dels consellers; servint així tots plegats la comunió eclesial. Sense oblidar el caràcter pastoral que ha d'orientar-lo.

El segon, constituït per un petit grup de laics amb el rector, vetllarà per l'administració i conservació dels béns de la parròquia, tenint cura del patrimoni artístic i cultural, en coordinació amb els organismes diocesans pertinents.

Aquest treball corresponsablement actiu afavorirà no solament la participació, sinó també la valoració de tots plegats per a la bona gestió econòmica de la parròquia.

Un estiu diferent: aprofitem-lo per conèixer la nostra diòcesi

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest any ens espera un estiu diferent. És veritat que ja no estem en estat d'alarma però encara hem de vigilar, prendre precaucions, estar al cas dels distanciaments i portar posada la mascareta. Amb tot això segur que les vacances es veuran afectades: per por de viatjar a segons quins llocs i també per la crisi econòmica que estan patint moltes famílies.

Ara és el moment de viatjar menys per precaució i per estalvi. Això no vol dir no sortir de casa –si la situació ho permet–, vol dir viatjar, sortir, anar d'excursió i passejar pels voltants del nostre territori.

Vull aprofitar aquesta glossa per convidar-vos a gaudir i conèixer molts llocs de la nostra diòcesi que no queden gaire lluny, són bonics i econòmicament són rentables. Ja coneixeu el Projecte de Famílies, en el qual, en aquest moment, hi ha famílies en llista d'espera. Durant l'estiu, les famílies gaudeixen d'uns dies entranyables en uns llocs bonics, propers i amb un preu raonable. Ja heu vist segurament el DVD dels 425 anys del bisbat, en el qual es poden contemplar molts llocs i paratges de la nostra diòcesi. M'agradaria fer-vos algunes recomanacions:

El Berguedà és un lloc ideal per als qui busquen la natura i la muntanya: les Fonts del Llobregat, els santuaris de Queralt, Falgars, Paller, la Nou de Berguedà amb la seva hostatgeria. Les colònies tèxtils dels voltants del riu Llobregat. En el Bages, el cor de la Catalunya Central, hi tenim Súria i Cardona, on cal destacar el castell medieval i la muntanya de sal. El Solsonès un altre lloc per gaudir de la muntanya pujant a peu al santuari de Lord i visitant també la catedral de Solsona. No us perdeu el Santuari del Miracle amb el seu magnífic retaule, recentment restaurat.

Si anem cap al sud de la nostra diòcesi ens endinsem a la Segarra on trobem el santuari del Sant Dubte d'Ivorra, el de Sant Ramon, Santa Maria de Cervera. A l'Urgell es pot visitar la casa natal de Sant Pere Claver a Verdú, les pintures murals de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga. Al Pla d'Urgell, a més de Mollerussa, us recomano visitar el mausoleu de l'església de Bellpuig.

I no us oblideu de visitar i pregar davant les marededéus que anireu trobant: Queralt, Claustre, Patrocini, Coaner, Alba, Lurdes, Fàtima, Dolors, les Savines, els Colls, Àngels...

Segur que em deixo molts indrets meravellosos i moltes altres advocacions marianes. Mireu per internet i busqueu-les! Que aquest estiu sigui un estiu per estar en família, per gaudir de la natura, per estar més "a casa nostra" i per pregar al Senyor que ens ajudi a sortir de la crisi sanitària i econòmica i ens faci ser més bons germans!

